

динара вредности посла и за зараде, са којима нико није задовољан, треба обезбедити око 10.000.000,00 динара месечно. У покрнутом металском комплексу обезбедити довољно посла је изузетно тешко. Боримо се да што више извозимо и у томе донекле успевамо, јер у последње две године извоз у укупној производњи прелази 20%. Жеља нам је да извоз достигне ниво од бар 50%, што би нам омогућило да још више запослимо капацитете и да лакше дишемо. Годинама живимо и радимо отприлике овако: на кратак рок имамо посла, на дужи рок не знамо шта ћемо радити. И стално радиш у грчу и неизвесности. Ето, може се десити, да када ове новине буду изашле из штампе, да ми у једном производном делу нећемо имати довољно посла. А онда се, логично, поставља питање колико вреди и шта значи ово признање. Другим речима, морате се кроз квалитетан рад свакодневно и непрекидно доказивати. Једино тако ово признање има покриће и смисао. Зато осећам и обавезу и одговорност и терет.

У “Пролетеру” радите 25 година. За то време пуно тога се променило у смислу развоја, производног програма, тржишних услова, кадровске структуре. Колико сте лично допронели да “Пролетер” опстане и постане успешно предузеће у тешком времену за металску индустрију ?

“Пролетер” је пре 25 година, када сам се и ја запослио, у свим својим сегментима био озбиљна фирма: технолошки, организационо и кадровски. И са опремом која је била нова или релативно нова. Само у тој години примљено је 35 младих радника. Ковачница је радила у три смене, остали погони у две. Купци су достављали годишње спецификације на основу којих је планирана набавка материјала и уполненост капацитета. Посла је, углавном било довољно. Наравно, и тада није било лако радити, али није било неизвесности и несигурности коју сада имамо.

Како је било пре 25 година у металском комплексу, а како сада илустроваћу путем следећих података: тада је “ФАП” из Прибоја производио 5.000 возила, а данас производи испод 200, што је мање од 4% некадашње производње, “ИМТ” је производио 40.000 трактора, а у 2007. години око 1.500, што је само 3,75% од тадашње производње, “Застава” је производио 200.000 путничких аутомобила, за 2007. годину немам поуздан податак, али је сигурно да није више од 10.000 возила, што је око или испод 5% у односу на производњу од пре четврт века.

Мислим да ови подаци сами по себи довољно говоре. “Пролетер” је суноврат металског комплекса преживео захваљујући успостављању сарадње са нашим јавним предузећима: нафтном привредом, електропривредом и железницом, као и све већем ослањању на извоз.

“Пролетер” је у то време био кадровски јачи, у мајсторском кадру можда и није, са опремом која је била непоредиво новија, али чини ми се са истом пословном политиком. Заправо, темељи пословне политике, који су давно у “Пролетеру” изграђени још увек живе. То нас је, вероватно и одржало. Навешћу само један пример: у највећој инфлаторној години у историји ове државе (1993.), “Пролетер” је, кад је добит у питању, имао најуспешнију пословну годину у својој историји. А у то време, многе фирме су пуцале као леденице. Хоћу да кажем да је у послу, као и у свему осталом, за успех људски фактор најважнији.

На Ваше питање колико сам лично допринео да “Пролетер” опстане и постане успешно предузеће не могу Вам ништа одговорити. О томе нека други говоре. Могу само да кажем да сам имао срећу, јер сам у послу имао добре учитеље. А ја сам могао бити и бољи ученик.

Славица Јовашевић

Удруживање за боље резултате

Оснивачкој скупштини нове Асоцијације произвођача и откупљивача малине одржаној у “Млинарувом сну” у Ариљу, присуствовали су произвођачи, откупљивачи, стручњаки из области заштите биља и “Дунав” осигурања, СИЕПА, представници Министарства економије, представник USAID-а и други.

Одлука о оснивању кооперације настала је након више састанака између произвођача малина а кључак је био да се једино удруживањем може постићи резултат у преради и производњи. С обзиром да је овде гро производње малине договорено је да ова асоцијација буде овде и да као таква наступа на западном тржишту.

Заједно може да се постигне и уради много више, а оваквом организацијом се примењује оно што ради цео свет јер је воћарска производња у целом свету несигурна. Потребно је удружити се преко нове генерације кооператива и увести нове стандарде и контролисану производњу. Добијена је подршка банке из Лондоне за едукацију произвођача како би се малина као српски бренд појавила на тржишту Запада.

И. П.

Биоскопски програм за фебруар

- 6-7 88 минута**
- 4-5-6 Осми путник**
- 8-9-10 Зачарана**
- 11-12 Хитмен**
- 15- 16-17 Златни компас**
- 18-19 У долини Ила**
- 22-23-24 Ја сам легенда**
- 25-26 Мајк Клејтон**
- 28-29 Алвин веверице**